

totta. Azóta folyton ezen kerületet képviseli s a jelen országgyűlés már az ötödik, melyen mint képviselő vesz részt. Egész 1875-ig tagja volt a balközépnek, melynek legelvszilárdabb tagjai közé tartozott. A két nagy párt egyesülése alkalmával átlépett ő is a szabadelvű pártba, melynek Gorove István halála után alelnöke lett s e tiszteletet ma is viseli, még pedig méltón. A párt nevében és annak élén különböző ünnepélyes alkalmakkor üdvözlé a párt vezérét, Tisza Kálmánt, — legutóbb is Kálmán-napkor oly valóban szép s őszinte, meleg érzelmekben gazdag beszédben biztosítá a »generális«t a párt igaz ragaszkodásáról, szeretete- és nagyrabecsüléséről, hogy mindenkit meghatott vele. — Azonkívül tagja a szabadelvűpárti kijelölő bizottságnak.

A szabadságharcz idején kiváló szolgálatokat tett a nemzetnek s főleg 1860-ban protestáns egyháza terén s annak szabadsága és jogai érdekében oly hathatós, erélyes tevékenységet fejtett ki, hogy az még ma is él az emlékezetben. Mint tanácsbíró az egyházak és iskolák szellemi és anyagi emelése körül nagy buzgalommal működött. Hivatalra nem vágyott soha, nem is vállalt hivatalt. Függetlennek, önállóknak lenni és maradni: volt mindig eszményképe.

Szathmáry Miklós tetőtől-talpig igaz magyar öreg ur. Typikus magyar táblabírói arcza van. Egy alak »a régi jó időkből«, tele szivjósággal, hamisítatlan magyar patriarchális nemes tulajdonokkal. Arany jelleme, jóízű humora, tréfás, élczes, kedélyes természete a párt s a képviselőház legrokonszenvesebb, legtiszteltebb tagjai egyikévé teszik őt.

Szemenyei János.

Győrmege Peér kerülete országgyűlési képviselője, született Győrmegeben Nyulhegy községében 1843. május 14-én szegénysorsu szülőktől. — Cziráky János község plébános unszolására szülei elhatározták, hogy bármily nehezükre essék, taníttatni fogják fiukat — ki tanulási vágya s törekvése által több társait is essze túlszárnyalta — s beadták a 4-ik elemi osztályba, hol igyekezete s vasszorgalma által tanítója teljes megelégedését kiérdemelte. — Itt ismerkedett meg tanultársával: Balogh Kálmán jelenlegi Győr és Komárommegei földbirtokossal s ez által ennek édes atyjával, a nemesszivü Balogh Kornél urral. Ezen ismeretség döntő befolyással volt egész pályájára, mert Balogh Kornél a szegény sorsu, de szorgalmas fiut játszótársként fia mellé uri házához vette s mint saját fiát neveltette. Balogh Kornél házánál nyolcz évet töltött, mely idő alatt a gymnasiumot tanárai teljes megelégedésére dicséretes sikerrel végezte.

Gymnásiumi tanulmányainak befejeztével szülei azt akarták, hogy a papi pályára lépjen, de ő a jogi pályát választá és Pestre jött, hol teljesen önerejéből tartotta fenn magát. Pesten két évi jogászokodása után a jogtörténelmi vizsgát kitűnő sikerrel letévén, a harmadik évre a pozsonyi jogakademiára ment, hol is 10 hónap alatt valamennyi tan-

tárgyból a vizsgákat pótolta, a birói vizsgát pedig 1868. évi július havában kitünő sikerrel letette.

Jogi gyakorlatát Pesten a m. kir. kincstári jogügyek igazgatóságánál töltötte ki, hol is felebbvalóinak meglegedését és bizalmát rövid idő alatt annyira kiérdemelte, hogy a legfontosabb ügyek elintézését is nyugodtan bízták rá.

Az ügyvédi vizsgát — főnöke által kieszközölt igazságügyminiszteri engedély alapján, mely szerint a jogi gyakorlatból neki 9 hónap elengedettetett — már 1869. évi szeptember végével dicséretes sikerrel

Szemenyei János.

letette. Az ügyvédi vizsga letétele után, — minthogy egy éven keresztül nemcsak a magy. kir. kincstári jogügyek igazgatóságánál megfeszített szorgalommal dolgozott s e mellett az ügyvédi vizsgára is készült, de hogy magát fenntarthassa, magánügyvédnek is dolgozott, sőt még tanított is — Győrbe szabadságra ment. Szabadságát azonban nem élvezhette, mert Balogh Kornél jótévője s ennek testvére id. Balogh Kálmán biztatására és sürgetésére — ezek

segélyével — Győrött ügyvédi irodát nyitott, mely néhány hónap alatt, egyike lett a legkeresettebb ügyvédi irodáknak.

Alig telepedett meg Győrött, csakhamar megválasztotta őt Győr városa tiszteletbeli alügyészsé, a győrvidéki gazdasági egyesület ügyészévé és titkárává, a győri kölcsönösen segélyező-egylet igazgatóválasztmányi taggá, a kincstári jogügyek igazgatósága részéről pedig Győr városa s vidékére nézve a kincstár képviselőjével bízott meg. Mindezen állásokban szorgalommal s ügyszeretettel dolgozván, felebbvalóinak s társainak szeretetét és tiszteletét sikerült megszereznie.

1871. évben ügyvédi irodáját Pestre tevén át, itt is csakhamar renommét szerzett irodájának. Pesten 1872. év január havában nőül vette Hinka József jóhirű ügyvéd leányát Ilonát. Pesten mindég csak irodájának élt, távol minden feltűnési törekvéstől. Ez idő alatt a »Törvényszéki csarnok« című jogi szaklapba több értekezést irt, de nevét soha sem használta, nehogy feltűnési viselkedéssel vádoltassék. Alta-

lában ellensége minden oly ténynek, mely feltűnést okoz. Sokat dolgozik ingyen a szegényeknek. Tőle senki sem jön el segély nélkül, a ki hozzáfordul, s azért igen gyakran fel is keresik a segélyre szorulókat.

1878. évben Győrmegye Péér kerülete választói nagy részének felszólítására mint képviselőjelölt lépett fel, de miután ellenfelének pénzével nem bírta a versenyt kiállani, elbukott; annál fényesebb eredménnyel választatott meg azonban ugyanazon kerületben 1881. évben, bár két ellenjelölttel kellett megküzdenie.

A képviselőház megalakulásakor a VIII. biráló s mentelmi bizottságba beválasztatván, az előbbiben mint előadó lelkiismeretesen működött; az utóbbiban szintén tevékeny részt vett; egy alkalommal itt is mint előadó működvén, mint ilyen, az 1883. évi május 26-iki ülésben a mentelmi bizottság véleményét sikeresen védte. Az országgyűlés nyilvános ülésében 1883. évi január 10-én szólalt fel először, midőn is a Győr városát és vidékét sújtotta árvizveszély alkalmával hajlék és kenyér nélkül maradt családok időleges ellátása tárgyában a belügyminiszteriumhoz interpellatiót intézett.

Az 1883. évi január 11-iki nyilvános ülésen a kir. járásbiróságok hatáskörébe utalt büntető ügyekben, a felebbezés korlátozásáról szóló törvényjavaslat tárgyalása alkalmával, elfogadtatott azon módosítása: »hogy kivétel nélkül felebbezhető legyen mindazon elsőbirósági határozat, melyben a szabadságvesztés feltétlenül mondatik ki.« 1883. évi január 12-iki ülésben ismét a mentelmi bizottság véleménye mellett szólalt fel.

Általában ő azon képviselők közé tartozik, kik szükségtelen felszólalásokkal a drága időt nem szeretik pazarolni s ha felszólalnak, röviden, de a tárgyhöz szólanak. Ha azonban a nyilvános ülésekben — hol egyike a legszorgalmasabbaknak — ritkán szólalt is fel, a club ülésekben soha sem mulasztotta el a köznép s a közjó érdekében megszólalni. Nézetét mindenkor nyíltan megmondja, de azért a többség határozatának mindig aláveti magát. A kormány és párt mindig számíthat rá. Választói érdekében nem sajnál semmi fáradságot; akár egyesek, akár községek keresik meg, mindig készséggel jár el ügyükben, mi által a kerületben pártját sikerült még jobban magának megnyerni.

Mint ügyvéd, lelkiismeretesen és szorgalommal jár el ügyfelei érdekében, ennek köszönheti, hogy ügyfelei teljes és feltétlen bizalommal viseltetnek iránta, kartársai pedig úgy, mint a bíróság becsülik és szeretik. És ennek köszönheti, hogy a magyar írók segélyegylete 1880. évi december és a magyar tudományos akadémia 1881. évi december havában rendszerinti ügyészévé választotta.

Mint ügyvéd és mint ember a legszolidabbak közé tartozik. Gyűlöli a rabulismust. Logikusan gondolkozó, világos fő és sympathikus ember.